

Nagy László

Egy konferencia margójára

 Debreceni konferencia Hajdú-Bihar megye biztonsági, közbiztonsági helyzetéről, a megye lakosságát különösen veszélyeztető jelenségekről, illetve ezek megelőzése Hajdú-Bihar megye sének lehetőségeiről.

Tulajdonképpen kicsit megtévesztő a cím, mert az alábbiakban részletes tájékoztatás következik egy biztonságpolitikai témájú konferenciáról, amelyet a Magyar Hadtudományi Társaság Debreceni tagozata szervezett 2011. november 16-án. Természetesen Debrecenben, és a napirenden Hajdú-Bihar megye biztonsági, közbiztonsági helyzetéről, a megye lakosságát különösen veszélyeztető jelenségekről, illetve ezek megelőzésének lehetőségeiről szóló előadások szerepeltek. A szervezők meghívták a konferenciára az MHTT elnökét is, és felkérték, hogy tartson egy általánosabb tájékoztatót a biztonság elméleti kérdéseiről, összetevőiről, a hadtudomány és a biztonság, illetve a biztonságpolitika összefüggéseiről, Magyarország biztonsági és ezen belül katonai-biztonsági helyzetéről. Az általános bevezető előadás jó háttérrel biztosított a konkrét témák, a megyére vonatkozó elemzések kibontásához.

* * *

A bevezető után elsőként *Nagy Imre* nyugállományú ezredes, a Hajdú-Bihar megyei Védelmi Bizottság titkára tájékoztatta a konferencia résztvevőit a védelmi igazgatás elméleti és gyakorlati kérdéseiről. Az előadó a Magyar Köztársaság nemzeti biztonsági stratégiáját idézve említést tett a globális, a regionális és a belső fenyegetésekről, kockázati tényezőkről. A globális veszélyforrások között megemlítette a (nemzetközi) terrorizmust, a tömegpusztító fegyverek elterjedését, a „működésképtelen” államok, illetve az instabil régiók által megtestesített kockázatokat, a (tömeges) illegális migrációt, a gazdasági (világ) válságokat, az információs társadalom kihívásait, az átfogó természeti, civilizációs illetve egészségügyi kockázatokat. A hazánkat is fenyegető regionális veszélytényezők között felsorolta a Balkán térségét, illetve tágabb értelemben a Mediterrán-térséget, a Közel-Keletet és a Független Államok Közösségét. A belső veszélytényezők közé sorolta a szervezett bűnözést, a feketegazdaságot, a korrupciót, a kábítószeres használatának terjedését, a szélsőséges vallási és politikai mozgalmakat. Az előadó részletesebben foglalkozott a természeti eredetű

veszélyekkel, a katasztrófákkal. Megemlítette a kockázati tényezők alaptípusait: a geológiai katasztrófákat (például földrengések), a hidrológiai eredetű jelenségeket (például árvizek), az időjárásra visszavezethető katasztrófákat (például hó- és jégkárak), továbbá a biológiai eredetű veszélyeket (például járványok). Hasonló módon csoportosította a „civilizációs” katasztrófákat is: ipari és technikai katasztrófák (például tüzek), szállítási és közlekedési katasztrófák (légi, vasúti vagy közúti), nukleáris balesetek, a társadalmi rendszerek működésében bekövetkező anomáliák (sztrájkok, taxisblokádnak), terrorcselekmények és végül a háborúk.

Fentieknek megfelelően az előadó a biztonság komplex értelmezése mellett tört lándzsát, táblázatos formában bemutatva a biztonság (és a biztonságot fenyegető veszélyek) megannyi összetevőjét a közúti és közlekedési biztonságtól a demográfiai kockázatokig. Egyetértett az MHTT elnöke által idézett 1982-es ENSZ-jelentés lényegével, amely a biztonság öt lényegi pillérét nevezte meg: a gazdasági, politikai, katonai, társadalmi és környezeti tényezőket. Egyetértett azzal a megállapítással is, hogy napjainkban az információs biztonság már-már a hatodik pillér rangjára emelkedett, jelentősége pedig tovább nő az információs társadalom térnyerésével.

Áttérve a honvédelem fogalmának taglalására, az előadó megemlítette, hogy a honvédelemnek értelemszerűen vannak civil és katonai elemei. Az előbbiek közé tartoznak például a védelmi felkészítés és a polgári veszélyhelyzeti tervezés, az utóbbiak közé pedig a fegyveres biztonsági rendszer (a honvédség és a rendvédelmi szervek). Említést tett a különleges jogrendről és a minősített időszakok kategóriáiról, hozzátéve, hogy a 2012. január elsején életbe lépő Alaptörvény a korábbi Alkotmányhoz hasonlóan definiálja az említett kategóriákat.¹ Ezeket a fogalmakat értelmezte a védelmi igazgatás helyi (ti. megyei) szintjére is. Külön kitért a honvédelmi igazgatás feladatrendszerére, megemlítve ezen feladatok között a honvédelmi, polgári védelmi, védelemgazdasági, lakosság-ellátási teendők tervezését, szervezését és végrehajtásuk koordinálását.

A honvédelem irányításának vannak központi szervei (Országgyűlés, kormány, Honvédelmi Minisztérium) és területi, illetve helyi szervei (a legfontosabbak a megyei védelmi bizottságok). Az előadó kitért arra a tervezett változtatásra, hogy a megyei védelmi bizottságok élén a polgármesterek helyett a jövőben kormány megbízottak fognak tevékenykedni. A fővárossal együtt húsz megyei (jogú) védelmi bizottság mellett 196 helyi védelmi bizottság működik, továbbá több mint 3000 települési önkormányzat. Fölöttük a HM, illetve a BM látja el a felügyeleti funkciókat, továbbá a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium gyakorol általános ellenőrzést.

A továbbiakban Nagy Imre – saját tapasztalatait is felhasználva – részletesen beszámolt a megyei védelmi bizottságok összetételéről, szervezetéről, munkaapparátusáról (ezen belül a titkárságról), feladatairól és működéséről.

* * *

1 Például a minősített időszakok a következők: veszélyhelyzet, szükségállapot, váratlan támadás, megelőző védelmi helyzet, rendkívüli állapot.

Aranyi István rendőr ezredes, a Hajdú-Bihar megyei rendőrfőkapitány-helyettes (rendészeti igazgató) a megye közbiztonsági helyzetéről adott figyelemre méltó tájékoztatást. Előadását azzal kezdte, hogy körülírta, tulajdonképpen meghatározta a közbiztonság és a közrend fogalmát, körvonalazta ezzel összefüggésben a rendőrség alapvető feladatait. A továbbiakban tájékoztatást adott Hajdú-Bihar megye rendőrkapitányságairól és a határrendészeti szolgálat diszlokációjáról, mivel a megye keleti határa egyben államhatár is.

A megyei rendőrség létszáma megközelíti a 2000 főt. Az utóbbi évekre inkább a csökkenés volt jellemző, de öröndetes módon éppen 2010-ben ez a trend megfordult.

Ami a megye bűnügyi statisztikáját illeti, az összes regisztrált bűncselekmény 2006-ban és 2007-ben húszezer körül alakult, 2008-tól kezdve – amikor a határőrség beolvadt a rendőrség állományába, és a határőrizeti statisztika is a rendőrség mutatóit „rontotta” – ez a szám mintegy tízezerrel megnőtt. Az előadó részletesen ismertette az egyes bűncselekmény-kategóriák (hivatalos nevén a bűnügyi szakterület) statisztikai mutatóit is. Külön is kitért a kábítószeres bűnözésre, amely sajnos emelkedő számadatokkal jellemezhető.

Kiemelten szerepelt az előadásban a kistelepülések közbiztonsága, a lakosság biztonságérzetének javítását szolgáló intézkedési terv, a körzeti megbízotti szolgálat eredményesebbé tétele, a kapcsolatok erősítése a lakossággal.

Külön tárgykört képezett a közlekedésbiztonság kérdése. *Aranyi* ezredes elmondta, hogy az évtized elején a személyi sérüléssel járó balesetek száma a megyében meghaladta az évi ezret, és 2005-ig növekvő tendenciát mutatott. Az évtized második felében – a növekvő forgalom és a gépjárművek számának emelkedése ellenére – a tendencia csökkenő jellegűre váltott, és az említett balesetek száma 2010-ben ezer alá süllyedt. Csökkent a halálos kimenetelű közúti balesetek száma is. A baleseteket mintegy 60%-ban személygépkocsik, 16%-ban pedig kerékpárosok okozták.

Ugyancsak külön témaként foglalkozott az előadó a határrendészeti és határőrizeti feladatokkal. A személyforgalom Hajdú-Bihar megye három határátkelőjén 2010-ben elérte a négy és félmillió főt, a járműforgalom pedig megközelítette a kétmilliót. Az észlelt jogellenes cselekmények száma az utóbbi három évben általában évi tízezer fölött alakult. Az illegális migrációhoz köthető jogellenes cselekmények száma drasztikusan visszaesett 2007. január elsejétől, amikor Románia csatlakozott az Európai Unióhoz. Továbbra is gondot okoz azonban az embercsempészés.

* * *

A megyei Katasztrófa-védelmi Igazgatóság részéről *Lázár Miklós* tűzoltó alezredes, igazgatóhelyettes tartott előadást a 2011. évi katasztrófavédelmi törvény és az ahhoz kapcsolódó törvénymódosítások alapján. Előljáróban megjegyezte, hogy a magyar nyelvben meghonosodott kifejezés tulajdonképpen pontatlan, helyesebb a katasztrófák elleni védelemről vagy katasztrófa-elhárításról beszélni. Az említett törvény kialakította a katasztrófák elleni védekezés és a védelmi igazgatás irányításának módosított rendszerét. A kormányzati koordináció hatékonyságának növelése, a döntések jobb előkészítése, a katasztrófa-elhárítással kapcsolatos tevékenység összehangolása és irányítása érdekében a kormány egy központi koordinációs szervezet

működtet, amelynek titkársága a Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság (OKF) hatáskörébe került. Ugyancsak az OKF működteti a Nemzeti Helyzetértékelő Központot, valamint egy védelmi infokommunikációs rendszert.

Természetes kapcsolat és együttműködés létezik a megyei védelmi bizottságok és a Katasztrófavédelmi Igazgatóságok között, amelyet tovább erősít a személyi átfedés. A megyei védelmi bizottság elnöke a kormány által kinevezett személy (kormány megbízott), alelnöke pedig az adott megye katasztrófavédelmi igazgatóságának vezetője, aki általában hivatásos tiszt. Megváltozott a helyi védelmi bizottságok irányítási rendszere is, amelyeknek alapesetben a polgármester az elnöke, de veszélyhelyzetben az irányítást átveszi a megyei katasztrófavédelmi igazgatóság által kijelölt szakember. A gazdálkodó szervezetek kötelesek munkahelyi polgári védelmi szervezeteket létrehozni, és gondoskodni azok tagjainak szakszerű felkészítéséről.

A katasztrófák elleni védekezésben jelentős szerep hárul az önkéntes szervezetekre és egyesületekre, amelyek társadalmi-karitatív tevékenységet folytatnak. Ezen szervezetek speciális kiképzettséggel és felszereléssel rendelkeznek (például búvárok vagy barlangi mentők), amelyek aktivizálását, mozgósítását a megyei katasztrófavédelmi igazgatóság rendelheti el a létező kétoldalú együttműködési megállapodások alapján. A katasztrófaveszély észlelésével, előrejelzésével kapcsolatban pedig minden illetékes szervnek vagy szervezetnek haladéktalan bejelentési kötelezettsége van.

Az említett törvénnyel kibővült a területi katasztrófavédelmi szervek (katasztrófavédelmi igazgatóságok) feladatköre is. Így például ellenőrzik a veszélyes anyagok közúti, vasúti, légi vagy vízi szállítását is (a központi szervekkel együtt, illetve azokkal párhuzamosan), irányítják az állami tűzoltóságokat és a katasztrófavédelmi kirendeltségeket, felügyelik az önkéntes tűzoltó egységeket. Ennek kapcsán adatszolgáltatásra kötelezettek a társszervek (rendőrkapitányságok, ÁNTSZ, mentőszolgálat stb.) felé. Hatáskörükbe tartozik különböző szankciók életbe léptetése (tevékenység korlátozása vagy megtiltása, bírság kiszabása stb.), továbbá a valószínű káresemények következményeinek minimalizálása érdekében az elhárítás feladattervének (elhárítási terv) kidolgozása, a tevékenység feltételrendszerének biztosítása.

Különösen izgalmas a katasztrófavédelem helyzete és tevékenysége minősített időszakokban, elsősorban az úgynevezett veszélyhelyzeti szituációkban, amely a minősített időszakok közül gyakorlatilag az egyetlen polgári jellegű. Ilyen helyzetek állhatnak elő természeti katasztrófák (árvíz, belvíz, hó- és szélviharok stb.) vagy ipari szerencsétlenségek (tűzvész, robbanás, közlekedési tömegbaleset stb.) bekövetkezése esetén. Ilyenkor alapvető és azonnali feladattá válik az életmentés, a sebesültek ellátása, a létfontosságú szolgáltatások biztosítása, a kritikus infrastruktúrák védelme, a vagyonmentés – egyáltalán a katasztrófa negatív következményeinek minimalizálása. Veszélyhelyzetben olyan rendkívüli intézkedések joga és kötelessége hárul a katasztrófavédelmi szervekre, mint a hivatalos szervek és a lakosság rendszeres és időben történő tájékoztatása, az állampolgári jogok – Alaptörvényben meghatározott keretek közötti – korlátozása (kijárási tilalom bevezetése, forgalomkorlátozás elrendelése, gyülekezési jog korlátozása, kitelepítés elrendelése stb.). Ezek

a korlátozások időlegesek, de csak a konkrét veszélyhelyzeti körülmények alapján dönthető el, hogy meddig maradnak érvényben.

Érdekes színfoltja volt az előadásnak, amikor Lázár Miklós a polgári védelem beillesztéséről beszélt a katasztrófavédelem rendszerébe, pontosabban az új katasztrófavédelmi törvénybe. Szólt a polgári védelmi szolgálat elrendeléséről, a vonatkozó kiképzésről és a gyakorlatokról, az önkéntesség és a kötelező szolgálat összefüggéseiről, a függelmi viszonyokról a polgári védelem szerveinél, az adatszolgáltatási illetve adatkezelési szabályok módosulásáról. Végül pedig arról tett említést, hogy a polgári védelmi kötelezettség alapján létrehozott polgári védelmi szervezetek működéséhez szükséges technikai eszközök beszerzésének költségkeretét, a felkészüléssel, a munkáltatónál felmerülő költségek megtérítésével, a lakosság riasztását szolgáló berendezések telepítésével és karbantartásával járó kiadások fedezetét a költségvetésről szóló törvény a katasztrófák elleni védekezésért felelős minisztérium fejezetében biztosítja.

* * *

A következő előadó *dr. Mező Gábor* pénzügyőr ezredes volt, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV) Észak-Alföldi Regionális Főigazgatóságának vezetője, aki bevezetőként a vonatkozó törvény (ti. a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi törvény) legfontosabb rendelkezéseit ismertette. Köztudott, hogy a törvény értelmében a korábban létezett két szerv, a Vám- és Pénzügyőrség, illetve az APEH 2011. január elsejétől összeolvadt. A jogalkotó ezzel az intézkedéssel a központi költségvetés bevételi irányzatainak eredményesebb teljesítését célozta meg. Az előadó az adóhatóság és a vámhatóság összevonásának előnyei között megemlítette a feladatok hatékonyabb, átláthatóbb és költségtakarékosabb végrehajtását, a könnyebb információáramlást és a pénzügyi bűncselekmények hatékonyabb felderítését.

Jogállását tekintve a NAV államigazgatási és fegyveres rendvédelmi feladatokat is ellátó kormányhivatal. Szervezetét tekintve a megyei igazgatóságokra épül, amelyeket középszintű szervek (regionális főigazgatóságok) fognak össze. Magyarország területét hét regionális főigazgatóságra osztották fel, és további három speciális hatáskörű középszintű szerv (ilyen például a Repülőtéri Főigazgatóság) működik. Ezen kívül léteznek természetesen a központi szervek, amelyek közül kiemelésre kívánkozik a Bűnügyi Főigazgatóság. A Főigazgatóság saját középszintű szervezetein, a regionális bűnügyi igazgatóságokon keresztül folytatja le a hatáskörébe tartozó bűnügyek esetében szükséges eljárásokat. Bűnügyi igazgatóságokból is hét működik Magyarország területén, a régiók beosztása illeszkedik a NAV struktúrájához, de a székhelyek esetenként eltérnek.

Kiemelten foglalkozott az előadó a NAV Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósággal. Ez a középszintű szerv három (Szabolcs-Szatmár-Bereg, Hajdú-Bihar és Jász-Nagykun-Szolnok) megyei igazgatóságot foglal magába, és ennek megfelelően három határkirendeltség is működik az irányítása alatt.

Az előadás természetesen külön is kitért a Hajdú-Bihar Megyei Igazgatóság tevékenységére. Az igazgatóság létszáma mintegy 160 fő, ebből 140 fő hivatásos állományú, akik közül 100 fő lát el járőrözési feladatokat (közúti ellenőrzést, piaci és más közterületi ellenőrzést, közérdekű bejelentések kivizsgálását stb.). Ennek megfelelően például 2011 első 44 hetében (január elsejétől november 15-éig) az igazgatóság

állományába tartozó járőrök mintegy 22 ezer személygépjárművet és több mint 11 ezer tehergépjárművet ellenőriztek. A megállapított jogsértések száma meghaladta a háromezretet. A kiszabott közigazgatási bírságok összege meghaladta az 54 millió forintot.

Az ellenőrzések közül nagyon sokat a társhatóságokkal (például a fogyasztóvédelmi felügyelettel) együtt végeztek az igazgatóság képviselői, ez elsősorban vonatkozik a piacellenőrzésekre. Az igazgatóság rendvédelmi tevékenységével összefüggő statisztikai adatok azt mutatják, hogy kiemelkedően nagy értéket képviselnek a jogellenesen forgalmazott dohány- és alkoholtermékek, de viszonylag nagy volumenű az ásványolaj-termékek részesedése is (értelemszerűen a benzin illetve a gázolaj csempészése).

A 2010-es és a 2011-es év bűnügyi helyzetképének összehasonlítása azt mutatja (mindkét évre vonatkozóan az első 44 hét adatai szerepelnek), hogy a beérkezett feljelentések száma változatlanul kétezer körül alakul, az elrendelt nyomozások száma pedig 1800 körül. Nőtt viszont a folyamatban lévő ügyek mennyisége. A főbb bűncselekmények között kiemelkedő mennyiségű – az összes eset mintegy fele – a számviteli rend megsértése.

* * *

Az előadók sorát *Tóth Attila*, a megyei közgyűlés alelnöke zárta, aki egyidejűleg a Hajdú-Bihar megyei Polgárőr Szövetség elnöke és az Országos Polgárőr Szövetség alelnöke. *Tóth Attila* előadását a Polgárórság történetével kezdte. Elmondta, hogy az Országos Polgárőr Szövetség Magyarország egyik nagy létszámú (kb. 80 000 taggal rendelkező), az egyesülési jog alapján létrejött társadalmi szervezete. Célja az ország közrendje és közbiztonsága fenntartásának segítése, a határőrizetben, a környezet- és természetvédelemben, a veszélyhelyzetek megelőzésében és kezelésében, a társadalmi bűnmegelőzésben való lakossági részvétel, illetve az önkormányzatok és a lakosság közötti bizalom erősítése, továbbá a helyi közbiztonság közösségi védelme. Jogelődje, az Önvédelmi Szervezetek Országos Szövetsége (ÖSZOSZ) 1991-ben jött létre. Nevét megalakulásának évében Országos Polgárőr Szövetségre (OPSZ) változtatta. 223 egyesületet tömörített, mintegy 10 ezer taggal. Az egyesületek a közbiztonság és az akkori rendőrség kritikájaként alakultak meg. Az OPSZ élén akkor *dr. Kopácsi Sándor* nyugállományú rendőr vezérőrnagy állt, aki Budapest rendőrfőkapitánya volt 1956-ban. Vezetése alatt a polgárőrök megszerezték a szakmai alapokat. Azóta a mozgalom tovább erősödött. A szituációs bűnmegelőzés – vagyis a járőrözés – mellett kibővült a tevékenységi kör.

A civil bűnmegelőzők a rendőrség mellett a határőrség feladatainak ellátását is segítik. Részt vesznek a környezetvédelemben, a gyermek- és ifjúságvédelemben, a kábítószer-fogyasztás megelőzésében, a rendezvények, sportversenyek biztosításában, szervezik a Szomszédok Egymásért Mozgalom (SZEM) tevékenységet, segítenek a tanyasi embereknek a tanyaprogram keretében. Részt vesznek a közlekedés biztosításában, a helyes közlekedési magatartás oktatásában.

A polgárőrök folyamatosan képzéseken vesznek részt. Bizonyos felmérések szerint a lakosság 16%-a azt hiszi, hogy a polgárőrök fizetést kapnak munkájukért, de ez tévedés. Minden polgárőr – ideértve a megyei és az országos vezetőket is – térítés nélkül végzi önként vállalt tevékenységét.

Minden megyében megtalálható a megyei szövetség, amely érdekképviselői szerve a településeken működő polgárőrségeknek. A Hajdú-Bihar megyei Polgárőr Szövetség 1992-ben jött létre. Jelenleg a megye 84 egyesülete 4763 tagot számlál. A megye 82 települése közül már csak négy településen nem működik polgárőrség.

A közbiztonság és a bűnmegelőzés terén a polgárőrök törvényben meghatározott jogai és kötelezettségei közül néhány:

- A polgárőr tevékenysége során megkülönböztető mellényt köteles viselni, amely jól látható Polgárőrség felirattal van ellátva.
- Gázspray-t kizárólag nagykorú polgárőr tarthat magánál. A polgárőr kizárólag jogos védelmi helyzetben használhat gázspray-t, amelynek típusa megegyezik a rendőrségnél rendszeresített típussal.
- A polgárőr tevékenysége során jogosult a szabálysértés, bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt a cselekmény abbahagyására felszólítani, a cselekmény folytatását megakadályozni, illetve a bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt visszatartani. Köteles azonban az elfogott személyt haladéktalanul a – büntetőeljárásról szóló törvény szerint eljárni jogosult – nyomozó hatóságnak átadni, ha erre nincs módja, e szervet nyomban értesíteni.
- A polgárőr a közúti közlekedési baleset helyszínén a közlekedés zavartalanosságának biztosítása érdekében jogosult jelzőőri feladatok ellátására. A rendőri intézkedést igénylő baleset helyszínén a polgárőr a rendőrség megérkezéséig önállóan, azt követően a rendőrség felkérésére és utasításainak megfelelően folytathatja a jelzőőri tevékenységét.
- A polgárőr a rendőri intézkedést igénylő baleset helyszínére érkezését követően haladéktalanul értesíti a rendőrséget. Az értesítés kiterjed a baleset jellegére, a sérültek számára, valamint arra, hogy a polgárőr megítélése szerint milyen veszélyhelyzet állt elő.
- A polgárőr – az óvoda vagy az általános iskola fenntartójával kötött együttműködési megállapodás alapján – jogosult a gyermekek úttesten történő biztonságos átkelésének elősegítése érdekében az óvodák és általános iskolák közvetlen közelében jelzőőri feladatokat ellátni.
- A polgárőrség a rendőrséggel való együttműködés keretében részt vehet a körözött gépjárművek azonosításában. Az azonosított körözött gépjárművekre vonatkozó információkról a rendőrséget az azonosítást követően haladéktalanul tájékoztatja.

A polgárőrség tagjai a részükre biztosított eszközöket a rendeltetésüknek és céljuknak megfelelően a feladataik ellátásához használják. A polgárőrség a társadalom önvédelmi képességének javítására irányuló, államilag motivált szakmai és civil mozgalom. Tehát nem állami, hanem államilag motivált. Célkitűzései emberek, közösségek, szakmai műhelyek összefogása és egyes állampolgárok részvétele nélkül nem valósulhatnak meg.

Mélyen hiszünk abban – hangsúlyozta Tóth Attila –, hogy mérsékelhető a bűncselekményt előidéző okok hatása, maga a bűnelkövetővé válás. Csökkenthető a sértetté válás és redukálható azoknak az alkalmaknak a száma, amelyeknek oly nehéz ellenállni – különösen, ha az ember fiatal vagy bajban van. Célunk a társadalmi bűnmegelőzés nemzeti stratégiája megvalósításának elősegítése.

Az alkalom nagyon sokszor szüli a tolvajt, az alkalmat viszont a tolvaj keresi. Ezért fontos a rendőri kontroll, a polgárőri jelenlét. Nagyon fontos lenne, hogy a polgárőrök és a közterület-felügyelők közös feladatokat lássanak el a bűnmegelőzés területén. Jó lenne kiemelt polgárőrképzéseket folytatni területenként, amikor olyan jogosítványokat kaphatnának, amelyekkel a szabálysértéseket és szabálytalanságokat visszaszoríthatnák, segítve a rendőrség munkáját.

Fontos eleme a bűnalkalmak csökkentésének az utcai közvilágítás és a térfigyelő rendszer is. A térfigyelő kamerák jelenléte javítja az emberek komfortérzetét a biztonság területén. Ezt tovább fokozhatja a rendőrséggel együttműködő, jól felszerelt, rendszeresen járőröző, megfelelően képzett polgárőrség.

Ma már Magyarországon minden minisztérium statútumában szerepel az, hogy van bűnmegelőzési feladata. Partnerségeknek kell megvalósulniuk. A polgárőröknek együtt kell működniük az önkormányzattal, az iskolákkal, a kórházakkal, a szociális ellátó intézményekkel, a rendőrséggel, a család- és ifjúságvédelemmel, a közterület-felügyelőkkel, a mentősökkel, a taxisokkal, civil szervezetek és egyházak karitatív szervezeteivel és az egyházi közösségekkel. E a kapcsolatoknak folyamatosaknak és dinamikusaknak kell lenniük. A polgárőrség minden tagja ezen dolgozik nap, mint nap, hiszen az előttünk álló feladatokat – a közös cél elérése érdekében – közösen, közös fellépéssel tudjuk a leghatékonyabban megoldani.

* * *

Huli Gábor nyugállományú mérnök alezredes, az MHTT Debreceni Tagozatának elnöke zárszavában megállapította, hogy szerteágazó témakörökben volt módja a hallgatóságnak érdekfeszítő előadásokat meghallgatni. Minden előadás kapcsolódott azonban egyetlen nagy témakörhöz: a biztonsághoz. Éppen a témaválasztás sokszínűsége veti fel a gondolatot, hogy hasonló rendezvényeken a biztonság egy-egy aspektusát kellene mélyebben áttekinteni, alaposabban elemezni. És önkritikusan hozzátette: a mai feszített időrend nem tette lehetővé, hogy a hallgatóság hozzászólásokkal vagy kérdésekkel bekapcsolódjon a témakör elemzésébe. Ezen a jövőben jobb szervezéssel és tervezéssel, kevesebb előadást markolva kívánatos változtatni.

Végezetül érdemes néhány szót szólni a konferencián részt vevőkről is. Körülbelül ötven fő hallgatta figyelmesen az előadókat, köztük a megye rendőrkapitányságainak, illetve a megyei polgárőrségnek a képviselői, polgármesteri hivatalokból érkezett szakértők, katonák bajtársi egyesületektől, illetve a Bocskai dandártól, történelem szakos egyetemisták és tucatszámú középiskolás. A konferenciának Hajdú-Bihar megye önkormányzati hivatala adott otthont, a rendezvényt a megyeháza patinás Árpád-termében tartották. Minden elismerést megérdemel az MHTT Debreceni tagozata és annak vezetése a széleskörű érdeklődést kiváltó konferencia megszervezéséért, a színvonalas előadások összehozásáért.